

Hodnocení bakalářské práce Markéty Kučové Petr a Lucie a Romeo, Julie a tma – porovnání textů.

Zvolené téma nebylo snadné zpracovat: vyžádalo si relativně zevrubnou orientaci jak v dobovém kontextu francouzské literatury obecně, tak v kontextu děl tematicky blízkých (mj. Barbusse), ale též v širším kontextu politického klimatu ve Francii (viz Rollandovy aktivity protiválečné i „protifrancouzské“, z nichž jednou mohla být i jeho novela); jisté obtíže čekaly autorku i „na cestě“ k J. Otčenáškoví - jediným relativně syntetickým materiálem dosud stále zůstává ideologií silně poznamenaná „monografie“ V. Rzounka z poloviny 80. let (s jehož stranickou dikcí se autorka zdárně vypořádává, eventuálně s ní polemizuje). Tím náročnější i cennější byla autorčina práce se sekundární literaturou, zvl. oceňuji její orientaci v dějinách francouzské literatury a ve frankofonním kontextu vůbec.

V práci jsou vedle sebe postaveny texty, jež dělí nejen čtyři desetiletí, ale též odlišný kontext dobový: Rollandův text vzniká bezprostředně po válce (v r. 1918) v jakémisi „svatém“ rozhořčení protiválečném, Otčenáškův dvanáct let po válce v období, kdy dosud „tuhý“ antisemitismus počínal teprve opatrně tát; přes mnohé odlišnosti textů se autorce daří šťastně nalézt tertium comparationis: „*bude válka silnější než hluboký milostný cit*“?

Válka tak v práci není nezbytnou kulisou v pozadí, před níž se odehrává příběh nešťastných, slabých milenců, ani „bojem za vlast“, ale spíše stigmatem intolerance, jež dokáže ničit cokoli čisté.

Jakkoliv jsou oba texty analyzovány precizně dle strukturních dominant (téma, prostředí, postavy, kompozice, jazyk), je jejich analýza suverénní, vyžrálá, napsána velmi citlivě i emotivně, ale zároveň s nezbytnou a nutnou dávkou racionality a v pasážích lingvistických a stylistických poučeně.

Autorka klade sama sobě otázky, na něž odpovědi v textech nenalezla a jež se obtížně hledají i dnes, prezentuje tedy i své nejistoty a otazníky; přičítám to ke kladům práce.

Na opačnou stranu misky pomyslných vah hodnocení kladu několik chyb a nepřesností (s. 11, 28, 32, 44, 46).

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit jako výbornou.

V Plzni 2. 5. 2014

Jiří Staněk

